

A Gaismas nesēji pasaulē:

❖ Dieva atspulgs (Filipiešiem 2:12-13)

- Pēc tam, kad Pāvils meistarīgi izklāstījis Jēzus pazemojumu un paaugstināšanu, viņš piebilst vārdu „tāpēc”. Tas nozīmē, ka, tā kā Jēzus pazemojās un tika paaugstināts, lai „visas mēles apliecinātu, ka Jēzus Kristus ir Kungs, Dieva Tēvam par godu” (Fil. 2:11), filipiešu ticīgie (un, plašākā nozīmē, mums visiem) ir jārikojas atbilstoši.
- Mūsu pirmais uzdevums ir rūpēties par savu pestīšanu „ar bijību un drebēšanu” (Fil. 2:12). Ja Dievs ir Tas, kas mūs pestī (Tit. 2:11), kāpēc mums par to būtu jārūpējas?
- Bailes un drebēšana ir izteicieni, ko lieto kā sinonīmus kalpošanai Dievam (Ps. 2:11). Tāpēc Pāvils uzsver, ka Dievs ir Tas, kas mums dod gribu un veiksmi pēc Sava labā prāta, un dod mums spēku to īstenot (Fil. 2:13).

❖ Gaisma pasaulē (Filipiešiem 2:14-16)

- Pāvils ierosina trīs aspektus, kas liks ticīgajiem mirdzēt pasaulē:
 - (1) Saglabāt vienotību (Filip. 2:14) Strādājot kopā, starp mums nedrīkst būt tenkas, kritika, sāncensība vai strīdi
 - (2) Uzvesties nevainojami (Filip. 2:15) Vienkārša paklausība mūsu Tēvam ir lielā kontrastā ar ļaunumu un izlaidību, kas valda mums apkārt
 - (3) Būt uzticīgiem Dieva Vārdam (Filip. 2:16) Mūsu rīcībai un domāšanai ir jābūt saskaņā ar to, ko māca Bībele
- Tur, kur tumsa ir vislielākā, gaisma spīd visstiprāk. Pasaulē, kurā Dievs tiek sistemātiski noraidīts, mums, kristiešiem, ir jāatstaro Kristus Gaisma.

❖ Dzīvs upuris (Filipiešiem 2:17-18)

- Lai gan Pāvils cerēja tikt atbrīvots, pastāvēja varbūtība, ka viņš tiks notiesāts. Šo iespēju viņš attēlo kā „kalpošanas upuri” (Fil. 2:17).
- Libācija bija šķidruma uzliesšana uz upurēto dzīvnieku (2. Moz. 29:39-40). Šajā gadījumā upurētais dzīvnieks bija filipieši.
- Vai filipieši bija lemti nāvei? Nē, vispār nē. Viņu upuris bija „kalpošana ticībā”. Tas bija dzīvs, svēts upuris, kas mums visiem jāpienes kā dzīvs Dievam patikams upuris (Rom. 12:1).
- Pāvilam nebija svarīgi mirt, jo viņa liecība dotu vēl lielāku spēku ticīgajiem, kuri jau bija uzticīgi evaņģēlija liecinieki, drosmīgi par to liecinot un uzvedoties kā Dieva cienīgi bērni.

B Gaismas piemēri:

❖ Timotejs (Filipiešiem 2:19-24)

- Timotejs bija aktīvs Pāvila līdzstrādnieks un sešu vēstuļu (2. Kor., Fil., Kol., 1. Tes., 2. Tes., Fil.) līdzautors. Pāvils pats izvēlējās viņu par evaņģēlistu (Ap. d. 16:1-3). Ko Pāvils redzēja īpašu šajā jauneklī?
- Pirmkārt, visi „par viņu deva labu liecību”. Viņa piemērotība kalpošanai tika apstiprināta ar praviešu vārdiem (1. Tim. 1:18). Tā kā Timotejs bija jauns, Pāvils uzskatīja viņu par savu dēlu (1. Tim. 1:2; 4:12). Savukārt Timotejs izturējās pret Pāvilu ar tādu cieņu un mīlestību, kādu dēls izrāda savam tēvam (Fil. 2:22).
- Pāvils uzskatīja viņu par tikpat efektīvu darbinieku kā sevi pašu (1. Kor. 16:10). Viņš uzticēja viņam vairāku draudžu uzraudzību, piemēram, Korintā (1. Kor. 4:17), Filipos (Fil. 2:19) un Tesalonikā (1. Tes. 3:2). Viņš arī cieta cietumā tāpat kā Pāvils (Ebr. 13:23).

❖ Epafrodits (Filipiešiem 2:25-30)

- Kad filipieši uzzināja, ka Pāvils ir ieslodzīts cietumā Romā, viņi nolēma nosūtīt viņam palīdzību, lai apmierinātu viņa vajadzības (samaksāt īri, pārtiku, apģērbu...). Epafroditam tika uzticēts nogādāt šo palīdzību apustulim (Fil. 4:18; 2:25).
- Epafrodits ne tikai nogādāja palīdzību, bet arī pavadīja Pāvilu, palīdzēja viņam apmierināt vajadzības un sadarbojās ar viņu evaņģēlija izplatīšanā.
- Savā dedzībā nesot evaņģēliju viņš pakļāva savu dzīvību briesmām un smagi saslima (Fil. 2:27, 30). Kad filipieši to dzirdēja, viņi sāka raizēties par viņu. Tas bija galvenais iemesls, kāpēc Pāvils nolēma nosūtīt viņu, lai nogādātu viņiem vēstuli (Fil. 2:26, 28).
- Pāvils lūdza, „lai tādus uzņemtu ar prieku un godātu tos, kas ir tādi kā viņš” (Fil. 2:29 NVI). Epafrodits neapšaubāmi bija uzticīgs kristietis.